

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσεν μετὰ Χριστιανικῆς σεμνότητος τὴν ἐπέτειον Ἀυτῆς, ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐνωσις Νέων Πατρῶν. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Πανερωτάτος Μητροπολίτης κ. Ἀντώνιος καὶ αἱ Πολιτικά καὶ Στρατιωτικά Ἀρχαί. Ἡ προσέλευσις τῶσιν τῶν κηδεμόνων τῶν νέων, ὅσων καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου ἦτο ἀρκούντος ἰκανῆ.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ θά ἐνισχυθῇ κατὰ τὸν τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ παρουσιάσῃ ἐν κειρῶ πλουσιωτέρους καρπούς. Κατ' αὐτὴν καὶ μετὰ σύντομον λογοδοσίαν τοῦ κ. Προέδρου παρήλασαν πρὸ τοῦ θύματος οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὁμίλων οἵτινες ἐξῆλθον μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ χάριτος τὰ τῶν ὁμίλων των. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πανερωτάτος Μητροπ. λίτης μας. κ. Ἀντώνιος μετὰ συγκινητικοῦ λόγου ἠλόγησεν τὸ ἔργον τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐνώσεως νέων Πατρῶν, εὐχρηθεὶς ἐμμενον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀρετῆς. Καὶ οὕτω ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ τὰς ἱερωτέραις τῶν ἀναμνήσεων.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΑ ΙΕΡΟΥΡΓΟΥΝΤΑ

«Δὲν τὸν ἐφέραμε διὰ νὰ μᾶς βάλῃ λόγους ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς διαβάσῃ». Τὴ Παναγία του... Ἔμεις ἦρθαμε διὰ νὰ διασκεδάσωμεν. Πᾶμε νὰ φύγωμεν.

Αὗτοι εἶνε οἱ λόγοι τῶν Χριστιανῶν τοῦ Σωματείου τῶν Ἐπιπλοεργατῶν καὶ αἱ εὐχαριστικαὶ καὶ ἡ ἀραιθῆ πρὸς τὸν ἱερέα τὸν ὁποῖον ἐκάλεσαν μὲ ὑπομονὴν καὶ μὲ ἀπαίτησιν θεβάλως ὅτι θὰ τοὺς ὁμιλήσῃ, κατὰ τὴν παράκλησιν τῶν τειλοθεσῶν κατὰ τὴν εορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, ἐν τῇ ἱερῇ καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀλαξίου. Πᾶν σφάλμα περιττεύει, τὸ κοινὸν ἔχει τὸν κοινὸν νοῦν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν χαλκεύεται εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν ἀπλοϊκῶν ἐργατῶν μέσῃ εἰς τὰ σωματεῖα ἵπου κατὰ ὅσων καὶ ὑπεισῆλθον οἱ πολυάνθρωποι Μ π ο λ σ ε β ῆ κ ο ι καὶ Κομμουνιστὰι.

ΟΜΙΛΗΤΩΝ ΦΛΥΑΡΙΑΙ

Ἄλλοτε πολλάκις, μάλιστα δὲ καὶ ἐσχάτως, ρήτορες τινες ἀπήγγειλαν λόγους ἐπικηδείους πνεύματος ἀντιχριστιανικοῦ, ἀπὸ δήμματος δὲ ἐκκλησιαστικοῦ.

Θρασεῖα ἢ ἐμπαγνισίς των καὶ ἀσεβεῖς οἱ λόγοι των πρὸς τὸ πληρῶμα τὸ χριστεπώνυμον.

Ἄντι ἀνκουσίσεως καὶ παρηγορίας πρὸς τὰς ἀμαρτωλάς καρδίας τῆς οἰκογενείας τῶν ἀειμνήστων

ἀκόμη περισσότερο ἢ ὁ δυνάμις τῆς, τὸ ἀδύνατον τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας ἀνευ αὐτῆς. Καὶ μᾶς λέγει ἡ ἱστορία ὅτι οἱ ἴδιοι διώκται τῆς θρησκείας ἔτρεξαν νὰ ἐπαναφέρωσι ταύτην.

Σήμερον ὁ Μπολσεβικισμὸς ἤρρισε νὰ καταρῶν ἐν Ρωσίᾳ. Τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ οὐ καταρῶν εἰς τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν Ρώσων, χάριν τοῦ ὁποῖου σήμερον ἀγώνίζονται οἱ εὐσεβεῖς Ρώσοι. Ἐν Ρωσίᾳ σήμερον ἔχομεν πόλεμον μᾶλλον θρησκευτικὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἐξέλθῃ βεβίως νικητρία ἢ θρησκεία διὰ νὰ καταδείξῃ πόσην μεγάλην δύναμιν ἔχει τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα.

(Ἀκολουθεῖ)

νεκρῶν, οἱ κλονισμένοι περὶ τὴν πίστιν καὶ ἀφυλόγητοι, οὗτοι χειροτόνηται δὲ ρήτορες οὗτοι, ἐμβόλου τὴν ἀπέλπιδα ὀλίφιν καὶ ἐμπνέουν τὴν ψυχοκτόνον ἀπογοήτευσιν παρὰ τὸ πνεῦμα τὸ χριστιανικόν, τὸ πληρὸς παρηγορίας, ἐνθαρρύνσεως καὶ ἡρωϊσμοῦ καὶ εἰς τὰς πλέον τρικυμιάδας τοῦ βίου περιστάσεις.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τεθῇ κάποιος τραγικὸς εἰς τὰς γλυκαρίας τῶν τοιοῦτων ὁμιλητῶν;

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἀπῆλθεν εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν προσειλιῆς συνάδελφος καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης ὁ καλλιγητῆς Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

Αἱ ὕμναις ἀρχαί του περὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πατριδα, ὡς καὶ τὸ ζῶηρόν καὶ ἀδιδίπτωτον ἐνδικαίερον του διὰ τὴν διαπαιδαγωγίην τῆς νεότητος, κατέστησαν πλέον αὐτὸν ἀληθινόν ὄχι μόνον εἰς τὴν σφαῖραν τὴν καλλιγητικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κύκλον πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτόν.

Ἡ μόνη παρηγορία διὰ τὴν προσειλιῆ οἰκογενεῖα του ἂς εἶνε ἡ πρὸς τὸν Πατέρα τῶν οὐρανῶν ἐνθερμὸς πίστις αὐτῆς ἀρ' ἐνός, ἐξ ἄλλου δὲ ἡ ζωὴ καὶ διαρκὴς ἀνάμνησις τῆς σοφίας καὶ ἐπιλόγιτικῆς φυσιολογίας τοῦ ἀνδρός, τῆς διαδηλοῦσης τὸν χρηστὸν αὐτοῦ χαρακτήρα.

Ο ΘΕΟΣ ΟΥ ΜΥΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ

Ὁ Γεώργιος Βεζλέ πρόεδρος τοῦ ἐθνικοῦ ροῦς Ὑποῦ τοῦ Ἀσνόνου εἰς ἐν γεῖμα παρατεθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν του καὶ ἐπὶ τῇ ἐκκοντωκατηρίδι τοῦ Χοῦζλε 1825—1925 ὁμιλεῖ χλευαστικῶς ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Βεζλέ ὠνόμαζεν αὐτὸν ἀπόστολον τοῦ ὀρθολογισμοῦ. Οὐδεμίαν εὐκαιρίαν δὲν ἀφῆκε καὶ ἦν, προσεπάθει νὰ ὑδρίξῃ καὶ νὰ εἰρωνεύεται τὴν Ὁρθοδοξίαν τοῦ Ναζωραίου.

Εἰς τὸ γεῖμα αὐτὸ καὶ ἐν μέσῳ ζῶηρῶν χειροκρατημάτων, ἐμπαικτικῶς ἀνεγώνησε. Σκουλ, Σκουλ τί με διώκετε; Εἰς τὸ ἀκουσμα τῶν λέξεων τούτων, ὁ χορὸς τῶν συνδικτυμένων, ζῶηρῶτερον χειροκρατῶν εἰρωνεύετο. Ἄλλ' ὁ Βεζλέ ἐν τῇ μέσῳ τῆς ἐμπαικτικῆς ταύτης εἰς ὄρατος τοῦ Χριστιανισμοῦ εὐωχία, πίπτει ἀπὸ τὸ κάθισμα του πρόσωπον καὶ μένει ἄπνοος, μεταστὰς ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου πρὸς συνάντησιν ΕΚΕΙΝΟΥ μὲ τὴν ὕδριν ἐναντίον Αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα. Ὅποια δυστυχία! Ὅθ' ἔπρατε ὁμοῦ ἀντὶ παντὸς ἄλλου λόγου, ἀπὸ ἐκεῖνον τοῦ ὀποῖου συνηθίσει ἡ ἀνθρώπινος ἀδυναμία νὰ ἀναγράφῃ ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν τάφον τοῦ Γεωργίου Βεζλέ νὰ γραφῇ τὸ ἱστορικόν του τραγικόν καὶ θλαστικόν ἐν ταυτῇ θανάτου του. Τοῦτο ὄχι ἔλθον θὰ εἰδοτακε ὅλους ἐκεῖνους οἵτινες μέσῃ εἰς τὴν ἐξευτελισμένην ἀνθρώπινον ἀδυναμίαν, εὐρίσκουσι δύναμιν νὰ ὑδρίξουσι καὶ νὰ μυκτηρίζουσι τὸν Θεὸν χάριν παιδείας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ἡμῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας εἶνε ὁ κ. Κων. Καραλής, ὁστις ἐνεργεῖ ἐγγράφως καὶ εἰσπράττει διὰ λογαριασμὸν τοῦ Περιόδικου μας.